

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลปฐมภูมิที่เก็บจากเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งขาวในจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวนทั้งสิ้น 132 ราย แบ่งการวิเคราะห์เป็น 3 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการเลี้ยงกุ้งขาว
- ส่วนที่ 3 ระดับผลกระทบจากนโยบายของรัฐบาล
- ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแจกแจงตามลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	85	64.4
หญิง	47	35.6
รวม	132	100.0
อายุ (ปี)		
น้อยกว่า 30 ปี	8	6.1
31 – 40 ปี	40	30.3
41 – 50 ปี	52	39.4
51 – 60 ปี	32	24.2
รวม	132	100.0

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ลักษณะทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	36	27.3
มัธยมศึกษา	42	31.8
อาชีวศึกษา	28	21.2
ปริญญาตรี	25	19.9
สูงกว่าปริญญาตรี	1	.8
รวม	132	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 64.4 ส่วนเพศหญิงมีจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 35.6

อายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 39.4 รองลงมา มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 30.3 มีอายุระหว่าง 51 – 60 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 24.2 และมีอายุน้อยกว่า 30 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.1

การศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 รองลงมา มีการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 ระดับอาชีวศึกษา จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 21.2 ระดับปริญญาตรี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการเลี้ยงกุ้งขาว

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแจกแจงตามลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์การเลี้ยงกุ้งขาว		
1 – 2 ปี	24	18.2
3 – 4 ปี	62	47.0
ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป	46	34.8
รวม	132	100.0
อาชีพเดิมก่อนการเลี้ยงกุ้งขาว		
เลี้ยงกุ้งกุลาดำ	24	18.2
เลี้ยงกุ้งก้ามกราม	11	8.3
ทำนา	27	20.5
ทำสวน	32	24.2
ค้าขาย	34	25.8
อื่น ๆ	4	3.0
รวม	132	100.0

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีประสบการณ์การเลี้ยงกุ้งขาวระหว่าง 3 – 4 ปี จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 47.0 รองลงมา มีประสบการณ์การเลี้ยงกุ้ง ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป 46 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8 และมีประสบการณ์การเลี้ยงกุ้งขาว 1 – 2 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2

การประกอบอาชีพก่อนการเลี้ยงกุ้งขาว พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยประกอบอาชีพค้าขายเป็นอาชีพเดิมก่อนการเลี้ยงกุ้งขาว จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8 รองลงมาเคยประกอบอาชีพทำสวน จำนวน 32 คน คิดเป็น ร้อยละ 24.2 มีอาชีพทำนา จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 เลี้ยงกุ้งกุลาดำ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 เลี้ยงกุ้งก้ามกรามมาก่อน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 และอื่น ๆ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแจกแจงตามเหตุผลที่เลี้ยงกุ้งขาว

n = 132

เหตุผลที่เลี้ยงกุ้งขาว	จำนวน	ร้อยละ
ราคาดี	80	60.6
ผลผลิตดี	76	57.6
ต้นทุนการเลี้ยงต่ำ	33	25.0
ระยะเวลาเลี้ยงสั้น	54	40.9
กรมประมงแนะนำให้เลี้ยง	24	18.2
ทำตามเพื่อนบ้าน	31	23.5

จากตารางที่ 6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีเหตุผลที่เลี้ยงกุ้งขาวเพราะราคาดี จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 60.6 รองลงมาเพราะผลผลิตดี จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 57.6 เพราะระยะเวลาในการเลี้ยงสั้น จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 40.9 เพราะต้นทุนการเลี้ยงต่ำ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 ทำตามเพื่อนบ้าน จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 และกรมประมงแนะนำให้เลี้ยง จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแจกแจงตามการได้รับความรู้จากการเลี้ยงกุ้งขาว

n = 132

การได้รับความรู้	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อนบ้าน	76	57.6
นักวิชาการ	42	31.8
การอบรม	47	35.6
พ่อค้า	47	36.6
เอกสารที่เกี่ยวข้อง	42	31.8
อื่น ๆ	2	1.5

จากตารางที่ 7 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับความรู้ในการเลี้ยงกุ้งขาวจากเพื่อนบ้าน จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 57.6 รองลงมาได้รับความรู้จากการอบรม จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 35.6 ได้รับความรู้จากพ่อค้า จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 36.6 ได้รับความรู้จากนักวิชาการ

จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 ได้รับความรู้จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 และจากแหล่งความรู้อื่น ๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแจกแจงตามแหล่งที่มาของพันธุ์กุ้งขาว

n = 132

แหล่งที่มาของพันธุ์กุ้งขาว	จำนวน	ร้อยละ
จากโรงเพาะฟักกรมประมง	60	45.5
จากโรงเพาะฟักของเอกชน	59	44.7
จากโรงเพาะฟักเอง	35	26.5

จากตารางที่ 8 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้พันธุ์กุ้งขาวมาจากโรงเพาะฟักของกรมประมง จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมาได้รับพันธุ์กุ้งขาวจากโรงเพาะฟักของเอกชน จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 44.7 และได้รับพันธุ์กุ้งขาวจากโรงเพาะฟักเอง จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแจกแจงตามวิธีการจำหน่ายกุ้งขาว

n = 132

การได้รับความรู้	จำนวน	ร้อยละ
พ่อค้ามารับเอง	74	56.1
พ่อค้ารับซื้อบางส่วน เกษตรกรนำไปขายเองบางส่วน	72	54.5
เกษตรกรนำไปขายเองทั้งหมด	22	16.7
เข้าร่วมโครงการของรัฐบาล	15	11.4

จากตารางที่ 9 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวิธีการจำหน่ายกุ้งขาวโดยพ่อค้ามารับซื้อเองที่บ่อ จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 56.1 รองลงมาพ่อค้ามารับซื้อบางส่วนและเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งขาวนำไปจำหน่ายเองบางส่วน จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 เกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งนำไปจำหน่ายเองทั้งหมด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 และเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งขาวเข้าร่วมโครงการของรัฐบาล จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแจกแจงตามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการเลี้ยง
กุ้งขาว

ข้อมูลการเลี้ยงกุ้งขาว	จำนวน	ร้อยละ
รูปแบบการดำเนินธุรกิจการเลี้ยงกุ้งขาว		
กิจกรรมในครัวเรือน	76	57.6
ธุรกิจนอกครัวเรือนกับจ้างผู้อื่นทำ	49	37.1
ธุรกิจแบบหุ้นส่วน	7	5.3
รวม	132	100.0
พื้นที่ในการเลี้ยงกุ้งขาวทั้งหมด		
น้อยกว่า 50 ไร่	67	50.7
50 – 100 ไร่	52	39.4
100 ไร่ขึ้นไป	13	9.8
รวม	132	100.0
อัตราการปล่อยลูกกุ้งขาว		
น้อยกว่า 50,000 ตัว/ไร่	43	32.6
50,000 – 100,000 ตัว/ไร่	72	54.5
100,000 – ตัว/ไร่ ขึ้นไป	17	12.9
รวม	132	100.0
ระยะเวลาในการเลี้ยงกุ้งขาวถึงจับขาย		
2 เดือน	7	5.3
3 เดือน	75	56.8
3 เดือนขึ้นไป	50	37.9
รวม	132	100.0
ต้นทุนทั้งหมดที่ใช้ในการเลี้ยงกุ้งขาว		
30,000 – 50,000 บาท/ไร่	71	53.8
50,001 – 70,000 บาท/ไร่	61	46.2
รวม	132	100.0

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ข้อมูลการเลี้ยงกุ้งขาว	จำนวน	ร้อยละ
ปริมาณกุ้งขาวที่จับต่อไร่		
น้อยกว่า 1 ตัน	46	34.8
1 ตัน	40	30.4
1 ตันขึ้นไป	46	34.8
รวม	132	100.0
ผลตอบแทนที่ได้รับจากการเลี้ยงกุ้งขาว		
น้อยกว่า 100,000 บาท/ไร่	70	53.0
100,000 บาท/ไร่ ขึ้นไป	62	47.0
รวม	132	100.0

จากตารางที่ 10 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรูปแบบการดำเนินธุรกิจการเลี้ยงกุ้งขาวเป็นแบบธุรกิจชั่วคราวเรือน จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 57.6 ธุรกิจชั่วคราวเรือนร่วมกับการจ้างแรงงานหรือผู้อื่นทำร่วมกัน จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 37.1 และธุรกิจแบบหุ้นส่วนร่วมหุ้นกันทำ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3

พื้นที่ในการเลี้ยงกุ้งขาวทั้งหมดที่เกษตรกรใช้ในการเลี้ยงกุ้งขาว พบว่า ส่วนใหญ่มีพื้นที่ในการเลี้ยงกุ้งขาวน้อยกว่า 50 ไร่ จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 50.7 มีพื้นที่ในการเลี้ยงกุ้งขาว 50 – 100 ไร่ จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 39.4 และ ตั้งแต่ 100 ไร่ขึ้นไป จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8

อัตราการปล่อยลูกกุ้งขาวต่อไร่ของเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งขาว พบว่า ส่วนใหญ่มีการปล่อยลูกกุ้งขาว 50,000 – 100,000 ตัว/ไร่ จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 ปล่อยลูกกุ้งขาวน้อยกว่า 50,000 ตัว/ไร่ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 32.6 และปล่อยลูกกุ้งขาว 100,000 ตัว/ไร่ ขึ้นไป จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9

ระยะเวลาในการเลี้ยงกุ้งขาวถึงจับขาย พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการจับกุ้งขาย 3 เดือน จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 56.8 ระยะเวลาจับขาย 3 เดือนขึ้นไป จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 37.9

ต้นทุนทั้งหมดที่ใช้ในการเลี้ยงกุ้งขาว พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้ต้นทุนในการเลี้ยงกุ้งขาว 30,000 – 50,000 บาท/ไร่ จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 53.8 ส่วนที่เหลือ ใช้ต้นทุนในการเลี้ยงกุ้งขาว 50,001 – 70,000 บาท/ไร่ จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 46.2

ปริมาณกุ้งขาวที่จับต่อไร่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการจับกุ้งขาวต่อไร่ได้ 1 ตัน ขึ้นไป จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8 ซึ่งมีจำนวนเท่ากับจับขายได้น้อยกว่า 1 ตัน ต่อ ส่วนที่เหลือ จับขายได้ 1 ตัน/ไร่ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 30.4

ผลตอบแทนที่ได้รับจากการเลี้ยงกุ้งขาว พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับผลตอบแทนจากการเลี้ยงกุ้งขาวน้อยกว่า 100,000 บาท/ไร่ จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 53.0 ส่วนที่เหลือได้รับผลตอบแทน 100,000 บาท/ไร่ ขึ้นไป จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 47.0

ส่วนที่ 3 ระดับผลกระทบจากนโยบายของรัฐบาล

ตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างแจกแจงตามระดับ

ผลกระทบจากนโยบายของรัฐบาล

รายการ	ระดับผลกระทบ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. นโยบายของรัฐบาลมุ่งให้ความช่วยเหลือผู้บริโภคมากกว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งขาว	3.6439	.9501	มาก
2. นโยบายของรัฐบาลไม่สามารถช่วยเหลือเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งขาวได้อย่างแท้จริง	3.5227	.8777	มาก
3. เกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งขาวรายใหญ่เป็นผู้ที่ได้รับผลประโยชน์จากนโยบายของรัฐบาลมากกว่ารายย่อย	3.7955	1.0318	มาก
4. นโยบายของรัฐบาลสามารถแก้ไขปัญหาราคากุ้งขาวที่ตกต่ำได้	2.7273	.7920	ปานกลาง
5. กุ้งขาวที่เข้าร่วมโครงการธงฟ้าของรัฐบาลได้ราคาดีกว่าที่เกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งขาวนำไปขายเอง	2.7576	.8019	ปานกลาง

ตารางที่ 11 (ต่อ)

รายการ	ระดับผลกระทบ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
6. นโยบายของรัฐบาลมีการเปิดรับจำหน่ายกุ้งขาวในปริมาณที่เหมาะสม	2.6667	.8440	ปานกลาง
7. ราคากุ้งขาวที่รัฐบาลรับจำหน่ายเป็นราคาที่มีความเหมาะสม	2.6212	.7365	ปานกลาง
8. นโยบายของรัฐบาลมีส่วนช่วยในการกระจายกุ้งขาวสู่ผู้บริโภค	2.8561	.8482	ปานกลาง
9. รัฐบาลมีการจัดอบรมให้ความรู้แก่เกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งขาว	2.6818	.8677	ปานกลาง
10. เกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งขาวรับรู้ข่าวสารจากนโยบายต่างๆ ของรัฐบาลเป็นอย่างดี	2.8030	.9032	ปานกลาง
11. รัฐบาลมีการประสานงานและให้การช่วยเหลือเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งขาว	2.5530	.8408	ปานกลาง
12. เกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งขาวมีความพึงพอใจในนโยบายของรัฐบาล	2.5606	.9670	ปานกลาง
13. ผู้บริโภคเลือกที่จะซื้อกุ้งขาวจากโครงการธงฟ้าของรัฐบาล มากกว่าที่จะซื้อจากตลาดสดทั่วไป	3.2197	1.0062	มาก
14. เกษตรกรรายใหญ่ได้เปรียบกว่าเกษตรกรรายย่อยทางด้านต้นทุนต่อหน่วยที่ต่ำกว่า	3.8636	1.0246	มาก
15. เกษตรกรต้องการให้รัฐบาลเข้ามาช่วยเหลือในด้านการพัฒนากระบวนการผลิตและจัดจำหน่าย	4.1288	1.1010	มาก
รวม	3.0934	.9062	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากนโยบายของรัฐบาลในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง $\bar{X} = 3.093$ (S.D. = .906) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากนโยบายของรัฐบาลในระดับมาก 6 ด้าน ได้แก่ นโยบายของรัฐบาลมุ่งให้ความช่วยเหลือผู้บริโภคมากกว่าเกษตรกร ผู้เลี้ยงกุ้งขาวอยู่ในระดับมาก $\bar{X} = 3.64$ (S.D. = .950) นโยบายของรัฐบาลไม่สามารถช่วยเหลือเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งขาวได้อย่างแท้จริง อยู่ในระดับมาก $\bar{X} = 3.522$ (S.D. = .877) เกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งขาวรายใหญ่ เป็นผู้ที่ได้รับผลประโยชน์จากนโยบายของรัฐบาล มากกว่ารายย่อยอยู่ในระดับมาก $\bar{X} = 3.795$ (S.D. = 1.031) นโยบายของรัฐบาล สามารถแก้ไขปัญหาราคากุ้งขาวที่ตกต่ำได้อยู่ในระดับปานกลาง $\bar{X} = 2.727$ (S.D. = .792) กุ้งขาวที่เข้าร่วมโครงการธงฟ้าของรัฐบาล ได้ราคาคือค่าที่เกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งขาวนำไปขายเอง อยู่ในระดับปานกลาง $\bar{X} = 2.757$ (S.D. = .801) นโยบายของรัฐบาลมีการเปิดรับจํานํากุ้งขาวในปริมาณที่เหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง $\bar{X} = 2.666$ (S.D. = .844) ราคากุ้งขาวที่รัฐบาลรับจํานําคือราคาที่มีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง $\bar{X} = 2.62$ (S.D. = .736) นโยบายของรัฐบาลมีส่วนช่วยในการกระจายกุ้งขาวสู่ผู้บริโภคอยู่ในระดับปานกลาง $\bar{X} = 2.856$ (S.D. = .848) รัฐบาลมีการจัดอบรมให้ความรู้แก่เกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งขาวอยู่ในระดับปานกลาง $\bar{X} = 2.681$ (S.D. = .867) เกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งขาวรับรู้ข่าวสารจากนโยบายต่างๆ ของรัฐบาลเป็นอย่างดี อยู่ในระดับปานกลาง $\bar{X} = 2.803$ (S.D. = .903) รัฐบาลมีการประสานงาน และให้การช่วยเหลือเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งขาว อยู่ในระดับปานกลาง $\bar{X} = 2.553$ (S.D. = .840) เกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งขาวมีความพึงพอใจในนโยบายของรัฐบาลอยู่ในระดับปานกลาง $\bar{X} = 2.560$ (S.D. = .967) ผู้บริโภคเลือกที่จะซื้อกุ้งขาวจากโครงการธงฟ้าของรัฐบาล มากกว่าที่จะซื้อจากตลาดสดทั่วไปอยู่ในระดับมาก $\bar{X} = 3.219$ (S.D. = 1.006) เกษตรกรรายใหญ่ได้เปรียบกว่าเกษตรกรรายย่อย ทางด้านต้นทุนต่อหน่วยที่ต่ำกว่า อยู่ในระดับมาก $\bar{X} = 3.863$ (S.D. = 1.024) เกษตรกรต้องการให้รัฐบาลเข้ามาช่วยเหลือในด้านการพัฒนากระบวนการผลิตและจัดจํานําย่อยอยู่ในระดับมาก $\bar{X} = 4.128$ (S.D. = 1.101)